

در نتیجه افرادی که از استروئیدهای قوی برای طولانی مدت بر روی سطح وسیعی استفاده می کنند و یا پس از استفاده از پماد، سطح رویی می پوشانند، باید به طور دوره ای میزان کورتیزول آزاد در ادرار و میزان مدفوع از ACTH را بررسی کرده تا از عدم سرکوب محور HPA (محور هیپوتالاموس-هیپوفیز-آدنو هیپوفیز) اطمینان حاصل نمایند.

در صورت بروز زخم در محور HPA، باید دارو قطع شده و تعداد دفعات مصرف کاهش یافته و از استروئیدهای موضعی ضعیف تر استفاده نمایند. هم چنین به صورت نیاز به استفاده از پاناسمان، به صورت قطعی از آن استفاده کنید.

در صورت بروز علائم آزار دهنده در پی استفاده از این دارو، آن را قطع کرده و از پزشک خود مشورت گیرید.

کودکان به دلیل داشتن سطح پوستی بیشتر نسبت به وزن بدن در مقایسه با بزرگسالان، احتمال جذب سیستمیک بالاتری دارند در نتیجه مصرف کورتیکواستروئیدها در کودکان باید طبق نظر پزشک معالج و در کمترین میزان و کوتاه ترین اثر زمانی باشد.

دوره درمان را کامل کنید و بیش از مقدار توصیه شده مصرف نکنید.

در صورت فراموش کردن یک نوبت مصرف دارو، به محض به یاد آوردن آن از مصرف نمایند، ولی اگر زمان مصرف بعدی فرا رسیده باشد، از مصرف بیشتر آن خودداری کنید.

جهت بهبود عفونت و جلوگیری از عود آن، بهداشت را رعایت کنید و موضوع را تا حد امکان خشک و خفک نگه دارید.

در صورت عدم بهبود طی ۳-۵ هفته، به پزشک اطلاع دهید.

حاکمتر ۵ روز این دارو را برای کودکان و روی پوست صورت (به دلیل نازک تر بودن پوست در این قسمت) استفاده کنید.

از استعمال دارو در نواحی در چشم، داخل چشم و بافت مخاطی خودداری نمایند.

بدون تجویز پزشک از پوشاندن گردن موضع اجتناب نمایند.

از مصرف این فرآورده در نوزادان مگر با تجویز پزشک خودداری نمایند.

عوارض جانبی:

واکنش های جانبی همراه با این دارو، به ندرت ایجاد می گردند. اما برخی از آن عوارض شامل: سوزش،

خارش، تحریک، خشکی، عفونت ثانویه و درماتیت می باشند.

بارداری و شیردهی:

مصرف این دارو در دوران بارداری و شیردهی منوط به تجویز پزشک می باشد.

شرایط نگهداری:

دارو را در دمای اتاق (کمتر از ۲۵ درجه سانتی گراد) نگهداری نمایند.

دارو در محیط خشک و خنک و به دور از تابش نور و دگرگونی نگهداری نمایند.

دارو را در دمای سردتر کودکان نگهداری نمایند.

دارو را بعد از گذشتن تاریخ انقضای آن مصرف نکنید.

هیچ دارویی را از طریق فاسلاب یا زبانه های خانگی در نور نریزید. از داروساز خود در مورد نحوه دور انداختن این سوال کنید. این اقدامات به حفاظت از محیط زیست کمک می کند.

ساخت شرکت داروسازی خوارزمی، تهران - ایران

تاریخ آخرین تدوین و بازبینی: دی ۱۴۰۰

هر پماد ۱۵ گرمی، حاوی ۱۰۰ میلی گرم تریامسینولون استوناید، ۲۵۰ میلی گرم تیموئاسین (به صورت سولفات) و ۱۰۰۰۰۰۰ واحد بین المللی نیستاتین، در هر ۱۰۰ گرم پماد می باشد که توسط شرکت داروسازی خوارزمی تولید و به بازار عرضه می شود.

راهنمای عمومی:

این دارو برای بیماری عفلی شما تجویز شده است. لذا از مصرف آن در موارد مشابه و یا توصیه به دیگران خودداری نمایید.

قبل از مصرف دارو موارد ذیل را به پزشک معالج و یا داروساز اطلاع رسانی کنید.

• وجود هر گونه حساسیت

• استفاده از سایر داروها

دسته دارویی:

تریامسینولون از خانواده کورتیکو استروئیدهای می باشد و با داشتن اثرات ضد التهابی، ضد خارش و منقبض کننده گی عروق نقش خود را ایفا می کند.

نیستاتین یک ترکیب ضد قارچ می باشد و در عفونت های قارچی علی الخصوص کاندیدیازیس کاربرد دارد.

نوعیاسین نیز ترکیبی ضد میکروبی

تریامسینولون است. آن را با دارا بودن آن ۳ ترکیب دارویی می تواند در چند روز ابتدای درمان، موجب تسکین بهبودی بیماری های پوستی گفته

تقسیم اثر:

کورتیکو استروئیدها با اثر بر روی لکوسیت ها و ماکروفاژها (سلول های محافظتی بدن) از ایجاد التهاب،

ادم، ترشح هیستامین، تولید کمپلیمات های التهابی و خارش جلوگیری می نمایند.

نوعیاسین یک ترکیب آنتی باکتریال است و در عفونت های میکروبی کاربرد دارد.

نیستاتین با اتصال به غشاء سلولی، مانع عملکرد سلول های قارچی و مخمر می شود.

مرد مصرف دارو:

تریامسینولون، آن را برای تسکین و کمک به کاهش قرمزی و خارش پوست در بیماری های چون

اکتوز، درماتیت التهابی (پوستی) و پسوریازیس کاربرد دارد. هم چنین به واسطه دارا بودن نیستاتین و

نوعیاسین در بهبود عفونت های پوستی نیز کاربرد است.

نحوه و مقدار مصرف:

لایه نازکی از دارو را روی ناحیه مورد نظر مالیده و به آرامی مالش دهید.

تعداد دفعات دقیق مصرف را از پزشک و یا داروساز خود سوال نمایند. مصرف معمول این دارو، ۲ بار در روز می باشد.

مرد منع مصرف:

در صورت حساسیت به این دارو و یا هر یک از مواد تشکیل دهنده آن.

احتیاطات و هشدارها:

کورتیکواستروئیدهای موضعی در صورت جذب سیستمیک می توانند باعث سرکوب محور

هیپوتالاموس-هیپوفیز-آدنوآل (HPA)، تظاهرات سندرم کوئینگ، افزایش قند

خون و گلوکز و ایجاد گلوکز در ادرار) در برخی از بیماران کردند. مواردی که می

توانند جذب سیستمیک کورتیکواستروئیدها را افزایش دهند شامل: استفاده از

استروئیدهای قوی، استفاده در مناطق وسیعی از بدن، استفاده طولانی مدت از آن و

استفاده از پاناسمان در موضع می باشد.

